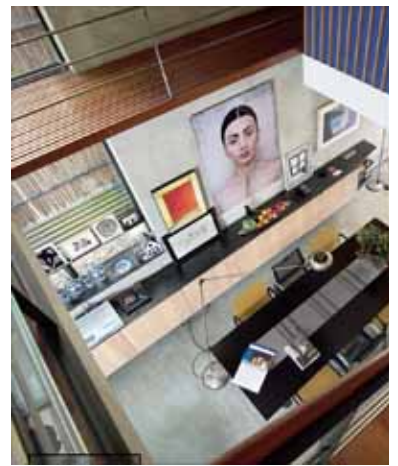

pagina 86, 19-09-2015 © Het Financieele Dagblad

De blauwe wand boven de eethoek is van stof en heeft een gunstig effect op de akoestiek. Het vrouwenportret boven het dressoir is van het Duitse fotografenduo Billy & Hells.

© Het Financieele Dagblad

pagina 87, 19-09-2015 © Het Financieele Dagblad

Het huis van Houben

Het Rotterdamse huis van de bekende architect Francine Houben bestaat uit een oud en een nieuw deel. Het nieuwe deel ontwierp ze zelf. Het moest een huis worden verbonden met de natuur, voor een permanent vakantiegevoel.

Tekst: Lisa Goudsmit
Fotografie: Arjan Bronkhorst

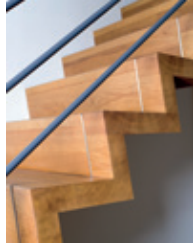
'Ik ben ontzettend graag thuis.' Vol enthousiasme vertelt architect Francine Houben over haar in totaal 540 m² tellende huis en studio in Rotterdam, verdeeld over een ouder pand van 240 m² en een nieuwer pand van 300 m². Toen haar bureau Mecanoo een stedenbouwkundig plan ontwikkelde voor het gebied, ontstond de mogelijkheid op deze plek een nieuw, eigen huis te ontwerpen.

'Tijdens de bouw in 1991 was ik hoogzwanger. Twee dagen nadat we hier ingetrokken waren, beviel ik van mijn tweeling. Ik had toen al een dochter van twee.' Het huis van natuursteen, beton, glas, staal en hout is een opvallend modern gebouw tussen de oudere Rotterdamse huizen die er al stonden. Binnenin is de woning ingericht in een stijl die Houben zelf 'eclectisch modern' noemt: 'Het is een afspiegeling van wat

Boven: de werktafel is een ontwerp van Francine Houben zelf. De vijftig potloden kreeg ze voor haar vijftigste verjaardag van maquettebouwer Henk Bouwer. Achter de tafel een vierluik van kunstenaar Carlijn Mens.

Boven links: de houten spalken aan de muur maakten Charles en Ray Eames voor soldaten in de Tweede Wereldoorlog. Boven rechts: een van de zwevende, Escher-achtige

trappen. Onder: vanuit de werkkamer heeft Francine Houben uitzicht over de Kralingse Plas. De parketvloer bestaat uit afzelia- en wengehout, het kleed is van de Bijenkorf.

De antieke kast is een erfstuk van Houbens ouders. Voor het raam een Butterfly stoel, eind jaren dertig ontwikkeld door Jorge Ferrari Hardoy, Antonio Bonet en Juan Kurchan. Daarnaast een rode Rocking Chair van Eames.

pagina 89, 19-09-2015 © Het Financieele Dagblad

Achter de originele
Eames Lounge
Chairs hangen
twee werken van

kunstenaar JCJ
Vanderheyden. Het
zijn vliegtuigramen
met uitzicht.

pagina 90, 19-09-2015 © Het Financieele Dagblad

ik de afgelopen veertig jaar heb verzameld aan spullen. Naast stoelen van het echtpaar Eames zijn dat bijvoorbeeld girafstoelen van Lina Bo Bardi, een tafel van Norman Foster en vloerkleden van de Bijenkorf. De muren van de woning zijn wit gebleven – kleur vind ik niet nodig –, de vloer is van gevlinderd beton.’

Houbens huis heeft zowel een woon-, werk- als recreatiefunctie. De architect wilde namelijk een huis waarin ze altijd een vakantiegevoel zou hebben. Voor het ontwerp liet ze zich daarom inspireren door het uitzicht: de Kralingse Plas aan de voorkant, een sloot aan de achterkant. Buurtbewoners noemen het ook wel ‘het Japanse huis’. Houben: ‘Het huis is erg verbonden met de natuur. De compositie van open en gesloten elementen lijkt inderdaad Japans. Met de bamboeschermen aan de buitenkant kun je spelen: ze temperen het licht maar zorgen ook voor privacy. Je beleeft de verschillende seizoenen zowel buiten als binnen.’ In de tuin werd, toen haar kinderen nog klein waren, gebadderd en gehockeyd. Nu wordt er vooral gelounged op grote banken. Maar ook als hij niet wordt gebruikt is de tuin prachtig om te zien, vindt Houben, dankzij de rivierkeien en de vlonders.

In 2006 kocht Houben ook het pand van de burens, het steegje tussen de twee huizen werd overdekt. In het oudere pand, dat ze het ‘Rotterdamse huis’ of ‘nieuwe huis’ noemt, heeft haar man Hans Andersson zijn kantoor gevestigd. De bestuursadviseur wilde een ruimtelijke sfeer. ‘Daarom ontwierp ik zwevende trappen waarvan het boven- en onderaanzicht hetzelfde is: Escher-achtig. Zowel de trappen als de vloeren zijn van eikenhout.’ Op elke verdieping ligt het hout in een ander patroon, bijvoorbeeld visgraat of een Hongaarse punt. Zo test de architect op eigen terrein materialen en toepassingen die in haar openbare gebouwen terugkomen. In het ‘Japanse huis’, waar het echtpaar woont, gebruikte Houben veel verschillende soorten hout, zoals afzelia en padoek. Werken doet Houben, behalve op haar kantoor in Delft, thuis inmiddels overal. ‘Beneden in huis is een werkstudio en boven een bibliotheek, maar sinds er wifi is werk ik overal, ook in de keuken.’ Haar twee dochters en zoon zijn het huis uit, al wil er nog wel eens eentje tijdelijk thuis komen wonen.

Behalve deze kinderen heeft Houben ook andere ‘kinderen’: de gebouwen die ze ontwerpt.

Links: Francine Houben. Onder: de steeg tussen het oude en nieuwe huis is nu overdekt. De huizen zijn met elkaar verbonden door een zwevende ‘Escher-trap’ zoals binnen (zie pagina 88).

‘Op allemaal ben ik even trots, maar de bibliotheek in Birmingham vind ik ontroerend mooi. De kapel die ik ontwierp voor een begraafplaats in Rotterdam is me ook erg lief. Recentelijk hebben we mijn vader daar begraven. Een prachtig gegeven.’ Onlangs opende het door Houben ontworpen stationsgebouw in Delft; komend jaar wordt het stadskantoor in dat gebouw in gebruik genomen. ‘Ik heb vijftien jaar aan het spoorviaduct in Delft gewoond. Het station en stadhuis zijn de kroon op mijn werk.’

Maar er volgt nog een bekroning. In november krijgt Houben de Prins Bernhard Cultuurfonds Prijs. ‘Ik ben er heel blij mee omdat het geen specifieke architectuurprijs is. Mijn werk laat een grote maatschappelijke betrokkenheid zien. Mecanoo maakt zowel sociale woningbouw als bibliotheken, zoals in Washington D.C. en Birmingham, maar ontwierp ook een theater in het Taiwanese Kaohsiung en het entreegebouw van het Nederlands Openluchtmuseum in Arnhem. Een andere belangrijke prijs kreeg Houben in 2008, toen ze werd uitgeroepen tot Zakenvrouw van het jaar. ‘Ik ben een ondernemer. Om een bureau op te kunnen bouwen móét je wel avontuurlijk en ondernemend zijn. Wij zijn een gezond bedrijf, daar ben ik trots op.’

“
Het huis is een
afspiegeling van wat
ik de afgelopen veertig
jaar heb verzameld

